

Sygn. akt: I C 209/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	<i>Katarzyna Wencka</i>
Protokolant:	<i>Monika Kosobko- Derehajło</i>

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2015 r. w Bielsku Podlaskim

sprawy z powództwa (...) ***Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.***

przeciwko ***J. L.***

o zapłatę kwoty 59 944,15 zł

I. Zasądza od pozwanego J. L. na rzecz powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. kwotę 59 694,15 zł (pięćdziesiąt dziewięć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt cztery złote 15/100) z odsetkami w stosunku rocznym w wysokości: 13% od dnia 13 listopada 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku i 8% od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty.

II. Umarza postępowanie w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4367 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 209/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego J. L. kwoty 59 944,15 złotych z odsetkami ustawowymi od daty wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy L.w L.VI Wydział Cywilny w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 26 listopada 2014 w sprawie VI Nc-e (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym nakazujący zapłatę przez pozwanego J. L. na rzecz powoda kwoty 59 944, 15 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 listopada 2014 roku do dnia zapłaty (k-6).

Pozwany J. L. wniósł sprzeciw wobec nakazu zapłaty podnosząc, że Komornik prowadził postępowanie egzekucyjne potrącając z wynagrodzenia. Wskazał, że nie wyraził zgody na sprzedaż jego zobowiązania wobec R. Banku (k- 7 verte).

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy L.w L. przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w B. (k-8 verte).

Powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w B.podtrzymał żądanie pozwu i domagał się również zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając roszczenie powoływał się na umowę o kredyt bezpieczny zawartą w dniu 12 grudnia 2007 roku pomiędzy J. L.a pierwotnym wierzycielem (...) S.A.z siedzibą w W.. Wskazał, że w związku z nieuregulowaniem w terminie rat kredytu przez J. L.umowa kredytowa została rozwiązana w dniu 11 września 2010 roku. W dniu 18 lutego 2010 roku (...) S.A.z siedzibą w W.wystawił przeciwko J. L.bankowy tytuł egzekucyjny Nr (...)na kwotę 58 802,64 zł wraz z dalszymi odsetkami. Sąd Rejonowy w B.postanowieniem z dnia 9 marca 2011 roku w sprawie o sygn. akt I (...)nadał bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności (k- 59). Podnosił, że w dniu 8 października 2014 roku (...) Bank Spółka Akcyjna w W.(który przejął (...) SA na postawie art. 492 § 1 pkt. 1 ksh) wniósł aportem do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. w W.wkład w postaci wymagalnych wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek. Następnie w dniu 24 października 2014 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. w W.zawarła z (...)Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W.umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. w W.dokonała przelewu wierzytelności przysługujących (...) Bank Spółce Akcyjnej w W..

W konkluzji powód podał, że na łączne zadłużenie pozwanego kwota należności głównej w wysokości 31 580,29 zł oraz skapitalizowane odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w kwocie 28 363,86 zł.

Pozwany J. L. uznał powództwo, podnosił jednak że w dniu 12 listopada 2014 roku dokonał wpłaty na rzecz powoda kwoty 100 zł, taką samą kwotę wpłacił w dniu 18 grudnia 2014 roku, zaś w dniu 13 lutego 2015 roku zapłacił 50 zł.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Bezsporne w sprawie jest, że J. L. zawarł w dniu 12 grudnia 2007 roku z (...) Spółką Akcyjną w W. umowę o kredyt bezpieczny, na mocy której udzielono mu kredytu. Nie było kwestionowane, że obecnie powodowi przysługuje wierzytelność wynikająca z powyższej umowy na łączną kwotę 59 944,15 złotych złotych. (k- 17-59).

Powyższa umowa kredytowa została rozwiązana przez kredytodawcę w dniu 11 września 2010 roku. W dniu 18 lutego 2010 roku (...) S.A.z siedzibą w W.wystawił przeciwko J. L.bankowy tytuł egzekucyjny Nr (...)na kwotę 58 802,64 zł wraz z dalszymi odsetkami. Sąd Rejonowy w B.postanowieniem z dnia 9 marca 2011 roku w sprawie o sygn. akt (...)nadał powyższemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności (k- 59). W dniu 8 października 2014 roku (...) Bank Spółka Akcyjna w W.(który przejął (...) SA na postawie art. 492 § 1 pkt. 1 ksh) wniósł aportem do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. w W.wkład w postaci wymagalnych wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek. Następnie w dniu 24 października 2014 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. w W.zawarła z (...)Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W.umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. w W.dokonała przelewu wierzytelności przysługujących (...) Bank Spółce Akcyjnej w W., które zostały wniesione aportem do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. w W.w dniu 8 października 2014 roku.

Pozwany po wytoczeniu powództwa wpłacił na rzecz powoda łącznie kwotę 250 złotych (dowody wpłat k- 68-70).

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2012 roku poz. 1376 z późn. zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W myśl art. 519 § 1 kc osoba trzecia może wstąpić na miejsce dłużnika, który zostaje z długu zwolniony (przejęcie długu).

Zgodnie z art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.(§ 2).

W myśl natomiast art. 513 § 1 kc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

W piśmiennictwie zauważono, że przy analizie stosunku dłużnik – cesjonariusz szczególnie uwidaczniają się dwie zasady, charakteryzujące ten stosunek. Pierwsza dotyczy nabycia przez cesjonariusza w drodze przelewu wierzytelności tyłu praw, ile miał cedent. Wyraża to paremia *nemo in alium plus iuris transferre potest quam ipse habet*. Cesjonariusz nie może więc żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze niż cedent. Druga zasada dotyczy sytuacji prawnej dłużnika, która nie może ulec pogorszeniu na skutek przelewu w stosunku do tej, jaką dłużnik miał przed przelewem (J. Mojak (w:) Kodeks..., s. 162; H. Ciepła (w:) Komentarz..., s. 595; B. Łubkowski (w:) Kodeks..., s. 1225). Z wierzytelnością po przelewie pozostają zatem związane wszystkie zarzuty dłużnika, które mogły być podnoszone w stosunku do poprzedniego wierzyciela (cedenta).

Wskazuje się na trzy rodzaje zarzutów: te, które przysługiwały dłużnikowi w stosunku do cedenta, zarzuty osobiste dłużnika oraz zarzuty dotyczące samej umowy cesji (nie będące zarzutami ani osobistymi, ani służącymi w stosunku do cedenta)

Materiał zgromadzony w sprawie potwierdza zarówno istnienie zobowiązania pozwanego, jak i jego wysokości.

Przedstawione przez powoda dokumenty i wyliczenia nie zostały przez pozwanego skutecznie zakwestionowane i podważone. Pozwany na rozprawie w dniu 30 marca 2014 roku uznał powództwo w całości, nie kwestionował ani faktu przejęcia wierzytelności przez powoda ani wysokości zadłużenia. Podał, że obecnie nie jest prowadzone przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne. Deklarował spłatę zadłużenia. Ostatecznie powód pismem z dnia 9.04.2015 roku (k-73) wskazał, że dochodzone pozwem roszczenie wynosi 59 694,15 zł i składa się na nie należność główna 31580, 29 zł oraz skapitalizowane odsetki w kwocie 28 113, 86 zł. Podniósł, że wpłaty dokonane przez pozwanego w listopadzie, grudniu 2014 roku i w lutym 2015 roku zostały zaliczone na poczet skapitalizowanych odsetek. W związku z powyższym powód cofnął w tym zakresie powództwo.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Przyjmuje się, że uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (zob. wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60).

Sąd jest związany uznaniem. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Dokonując analizy materiału dowodowego Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek przesłanek, określonych w art. 213 § 2 kpc, do uznania tego aktu dyspozycji procesowej pozwanego za niedopuszczalne.

Mając na względzie powyższe, Sąd na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2012 roku poz. 1376 z późn. zm.), art. 519 kc, art. 513 kc orzekł jak w pkt I w sentencji wyroku. W pozostałym zakresie postępowanie Sąd umorzył na podstawie art. 355 § 1 kpc. §

O odsetkach Sąd rozstrzygnął w myśl art. 481 § 1 kc zasądzając je zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Dz.U.2013.461 j.t.) zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążając nimi w całości pozwanego.